

[Formanden.]

I skrivelse af 13. d. m. anmoder finansministeren om, at der må blive foretaget valg af 2 medlemmer til toldrådet for tiden indtil 31. marts 1952 i stedet for indenrigs- og boligminister Aksel Møller og landbrugsminister Hauch,

1 medlem til ligningsrådet for tiden indtil 31. maj 1956 i stedet for minister for offentlige arbejder Victor Larsen og

1 medlem til landsskatteretten for tiden indtil 31. maj 1956 i stedet for folketingsmand Jørgen Jørgensen (Ullerup).

Den eneste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om priser m. v., jfr. lov-bekendtgørelse nr. 463 af 14. november 1949.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 41).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for handel, industri og søfart (Weikop): Jeg har hermed den ære for det høje ting at forelægge forslag til lov om forlængelse af lov om priser m. v., jfr. lov-bekendtgørelse nr. 463 af 14. november 1949. Lovforslaget er udarbejdet og fremsat for det høje folketing af den tidligere regering, men den nuværende regering kan tiltræde forslaget i den foreliggende form, hvorefter loven foreslås forlænget uforandret for et år. Regeringen er enig i, at de nuværende forhold og ikke mindst prisudviklingen er af en så usikker karakter, at det ikke vil være forsvarligt i den nuværende situation at svække det instrument, prisloven giver til at hindre urimelige priser. På den anden side mener vi også, at prisloven i den form, den nu har, er et tilstrækkeligt værn for forbrugerne mod urimelige priser.

Udover at give bestemmelser mod urimelige priser har prisloven også andre funktioner, bl. a. den, at loven afstikker de rammer, indenfor hvilke de erhvervsdrivende har ret til at handle, og man kan med god ret fra erhvervsside i denne forbindelse lægge vægt på bestemmelserne i prislovens § 8, der i tilfælde, hvor konkurrencen er tilstrækkelig virksom til at sikre en fri prisdannelse, giver erhvervslivet ret fri bemyndigelse til at fastsætte sine priser. Herunder tænker jeg ikke mindst på adgangen til ved fastsættelse af en pris enten at lægge kostprisen til grund eller at anvende genanskaffelsesprisen. Denne bestemmelse har den tidligere regering ikke

ment at ville røre ved, og vi for vort vedkommende mener også, at den betryggelse, der for erhvervslivet ligger i bestemmelsens opretholdelse, bør bestå.

Priskontrolrådet har peget på, at udviklingen kan medføre, at det bliver nødvendigt i større omfang end sket i det sidste år at anvende bestemmelserne i prislovens § 13 om fastsættelse af maksimalpriser og maksimalavancer. Jeg er klar over, at udviklingen kan føre dette med sig, men er overbevist om, at priskontrolrådet ved sine beslutninger i så henseende vil tage skelligt hensyn såvel til forbrugerne som til erhvervslivet, og finder i denne forbindelse kun anledning til at pege på, at priskontrolrådet i sin skrivelse af 2. oktober d. å. — hvilket forøvrigt også er omtalt i folketingsudvalgets betænkning — såvel i spørgsmålet om indførelse af maksimalpriser eller lignende som ved fastsættelsen af disse priser vil tage alle forhold i betragtning, herunder også, om vedkommende branche ved indtrædende prisfald er nødsaget til omgående at følge med nedefter med priserne på varer, der er på lager eller i ordre, så at der i sådanne tilfælde vil kunne være anledning til ved maksimalprisfastsættelsen at tage hensyn hertil, eventuelt ved at lægge genanskaffelsesprisen eller en mellemting mellem kostprisen og genanskaffelsesprisen til grund.

Ved drøftelserne i folketingsudvalget var man fra forskellig side inde på under hensyn til de nuværende forhold at foreslå loven forlænget for et kortere tidsrum end et år. Jeg frarådede dette, dels fordi jeg ikke kunne se, at der siden lovforslagets fremsættelse var indtruffet omstændigheder, der kunne give anledning til at ændre det af den tidligere regering stillede forslag om forlængelse for et år, dels under hensyn til, at det såvel for rigsdagsarbejdet og priskontrolrådets arbejde som for erhvervslivet er uheldigt at have love med så kort varighed. Jeg er imidlertid ikke blind for — dette er sagt såvel i bemærkningerne til lovforslaget som i priskontrolrådets nævnte skrivelse og i udvalgsbetænkningen —, at der, som forholdene i øjeblikket er ude i verden, kan være fare for stærke bevægelser i prisudviklingen, og jeg er derfor også villig til, såfremt sådanne omstændigheder måtte give anledning dertil, at overveje særlige skridt. Det er imidlertid mit håb, at der ikke indenfor det kommende år skulle blive anledning til at foretage ændringer i loven, og det kan vel heller ikke anses for udelukket, at det komplekse af skatte- og afgiftslove, som vi i de nær-